

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Силистра, 06.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Н. Димитров
Членове: Теодора В. Василева
Добринка С. Стоева

при участието на секретаря Галина Н. Йовчева
като разгледа докладваното от Теодора В. Василева Въззивно гражданско дело № 20213400500312 по описа за 2021 година

Делото е образувано по въззивна жалба, предявена от Г. Н. К. с ЕГН 6012105556 и Н. СТ. К. с ЕГН *****, чрез адв.В.Г. от Силистренска адвокатска колегия, срещу решение № 260057/05.07.2021 г. постановено по гр.д.№ 565/2020 г. по описа на районен съд,гр. Силистра, в частта, с която съдът е ПРИЗНАЛ ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.54, ал.2 от ЗКИР по отношение на тях, че Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН ***** са собственици на: 1. част от УПИ ХХІІ-1281 в кв. 52 по РП на с. Калипетрово, одобрен със заповед № 762/16.04.1990 г. и заповед № 2271/07.12.2007 г., с площ от 17 кв. м между границата на ПИ 41143.500.1663 по КККР на с. Калипетрово, одобрени със Заповед № РД-18-14/17.03.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположена северно от сграда 41143.500.1663.3 по КККР и регулационната линия на УПИ ХХІІ-1281 по РП, разположена северно от сграда МС по РП, заключена между точки 1 и 2 на комбинирана скица към заключението на вещото лице Д В, която площ е заснета грешно в границите на ПИ 41143.500.1638 по КККР вместо в границите на ПИ 41143.500.1663 по ККИР,; 2. част от УПИ ХХІІ-1281 в кв. 52 по РП на с. Калипетрово, одобрен със заповед № 762/16.04.1990 г. и заповед № 2271/07.12.2007 г., с площ от 8 кв.м между границата на ПИ 41143.500.1663 по КККР на с. Калипетрово, одобрени със Заповед № РД-18-14/17.03.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположена североизточно от сграда 41143.500.1663.1 по КККР и регулационната линия на УПИ ХХІІ-1281 по РП, разположена североизточно от сграда МЖ по РП, заключена между точки 4,5 и 6 на комбинирана скица към заключението на вещото лице Д В, която е заснета грешно в границите на ПИ 41143.500.163 8 по КККР вместо в границите на ПИ 41143.500.1663 по КККР и ги е ОСЪДИЛ на основание чл. 108 от ЗС да предадат на Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН ***** владението върху част от УПИ ХХІІ-1281 в кв. 52 по РП на с. Калипетрово, одобрен със заповед № 762/16.04.1990 г. и заповед № 2271/07.12.2007 г., с площ от 17 кв. м между границата на ПИ 41143.500.1663 по КККР на с. Калипетрово, одобрени със Заповед № РД-18-14/17.03.2010 г. на

изпълнителния директор на АГКК, разположена северно от сграда 41143.500.1663.3 по КККР и регулационната линия на УПИ XXII-1281 по РП, разположена северно от сграда МС по РП, заключена между точки 1 и 2 на комбинирана скица към заключението на вещото лице Д В, която площ е заснета грешно в границите на ПИ 4143.500.1638 по КККР вместо в границите на ПИ 41143.500.1663 по ККИР. Осъдил ги е да заплатят съответни разноски. Жалбоподателите считат, че решението на районния съд е неправилно и частично недопустимо, изложили са съображения в тази насока, поради което молят да бъде отменено от настоящата инстанция и постановено ново, с което да бъдат отхвърлени предявените искове, частично да бъде обезсилено като недопустимо решението в частта, касаеща 8 кв.м.- между границата на ПИ 41143.500.1663 по КККР на с.Калипетрово, разположена североизточно от сграда 41143,500.1663.1., претендират разноски за двете инстанции. В с.з. пред тази инстанция се явява жалбоподателят и процесуалният представител, който поддържа жалбата.

Писмен отговор в срока по чл. 263 ГПК е постъпил от ответниците по жалбата Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН *****, чрез адв. В.Х. от АК, гр. Силистра, съгласно който считат жалбата за неоснователна, молят съда да потвърди първоинстанционното решение в обжалваните части и претендират разноски за тази инстанция. Ответниците се представляват в с.з. от адв. Х., който поддържа депозирания отговор.

ОС, като съобрази доводите на страните и данните по делото, прие за установено следното: Пред районния съд настоящите въззиваеми са предявили против въззивниците искове с правно основание чл. 54, ал. 2 от ЗКИР и чл. 108 от ЗС, като след неколkokратни изменения на исковата претенция, в с. з. от 03.06.2021 г. в първоинстанционното производство е уточнено, че исковата претенция по чл. 54, ал.2 ЗКИР касае 1. част от УПИ XXII-1281 в кв. 52 по РП на с. Калипетрово, одобрен със заповед № 762/16.04.1990 г. и заповед № 2271/07.12.2007 г., с площ от 17 кв. м между границата на ПИ 41143.500.1663 по КККР на с. Калипетрово, одобрени със Заповед № РД-18-14/17.03.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположена северно от сграда 41143.500.1663.3 по КККР и регулационната линия на УПИ XXII-1281 по РП, разположена северно от сграда МС по РП, заключена между точки 1 и 2 на комбинирана скица към заключението на вещото лице Д В, която площ е заснета грешно в границите на ПИ 4143.500.1638 по КККР вместо в границите на ПИ 41143.500.1663 по ККИР,; 2. част от УПИ XXII-1281 в кв. 52 по РП на с. Калипетрово, одобрен със заповед № 762/16.04.1990 г. и заповед № 2271/07.12.2007 г., с площ от 8 кв.м между границата на ПИ 41143.500.1663 по КККР на с. Калипетрово, одобрени със Заповед № РД-18-14/17.03.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположена североизточно от сграда 41143.500.1663.1 по КККР и регулационната линия на УПИ XXII-1281 по РП, разположена североизточно от сграда МЖ по РП, заключена между точки 4,5 и 6 на комбинирана скица към заключението на вещото лице Д В, която е заснета грешно в границите на ПИ 4143.500.163 8 по КККР вместо в границите на ПИ 41143.500.1663 по КККР. По отношение на първия от тях е предявена и искова претенция по чл. 108 ЗС. Относно останалите искове, по отношение на които първоинстанционният съд е постановил отхвърлянето им, няма жалба, поради което и не са предмет на настоящото производство.

Исковата претенция по чл. 54 ЗКИР предполага да се установи къде е минавала старата имотна граница и дали при приемането на новата кадастрална карта през 2010 г. е допуснато отклонение от нея.Доводи в тази насока ищците черпят от представената пред районния комбинирана скица на ПИ 41143.500.1663 , изготвена от „Геотренд“ ООД - гр. Силистра, от която се установява несъответствие между дворищнорегулационните линии и границите на имотите по КККР. Видно от протокол от 09. 04. 2020 г. длъжностно лице от „Геодезия и кадастър“ ЕООД гр. Силистра е извършило трасиране и означаване на границите на ПИ 41143.500.1638 по КК на с. Калипетрово в присъствието на ответника и на представител на ищците, а в процедурата по чл. 46, ал. 2 от ЗКИР ищецът е подал писмено възражение по отношение на североизточната граница на имота си, което не е уважено, като

комисията е преценила, че границите са вярно отразени в кадастралната карта. По делото са назначени две експертизи, като задачата на втората се припокрива със тази от първата, въпреки, че е наречена допълнителна. На практика, на въпроса за определяне на действителната площ на завладяната от въззивниците част от УПИ, собственост на въззиваемите, както и за изработване на комбинирана скица е отговорено и от първоначалната експертиза, макар и формулиран по различно. В резултат, двете експертизи се разминават съществено, като правилно в жалбата е посочено, че районният съд не дава отговор защо се ръководи единствено от първата и пренебрегва изцяло втората. В с.з. пред районния съд жалбоподателите, тогава ответници, изрично са заявили, че не възразяват по второто заключение, а искането за ново заключение е било от страната въззиваемите, които нямат жалба. Съгласно първото заключение, възприето от районния съд, върху което е базирано и решението на РС в обжалваната част, към ПИ 41143.500.1663 следва да се прибавят 17 кв.м. на север от сграда с идентификатор 41143.500.1663.3 и 8 кв.м. на изток от сграда с идентификатор 41143.500.1663.4. Според втората експертиза, местата погрешно заснети като част от имота на въззиваемите, а принадлежащи на въззивниците, са 20 кв. м. на север, 4 кв.м. и 1 кв.м., падащи се пак на север, но заключени в участъците 2 и 3, очертани в зелено от комбинираната скица към второто заключение. Очевидно е, че спорните терени се припокриват в двете експертизи само по отношение на северната част и то до размера от 17 кв.м., защото на толкова възлиза исквата претенция по нейното последно уточнение в с.з. пред районния съд, посочено по – горе. Що се отнася до участъка от осем кв. м., който според първото заключение на СТЕ, с който въззиваемите са навлезли в имота на въззивниците, същият не фигурира във второто заключение и тъй като няма основание съдът да възприеме първата експертиза за по – вярна от втората, уважаването на исквата претенция в тази част се явява неоснователно.

Наведени са в жалбата доводи, че не са установени по делото следните обстоятелства:

1. ако са налице грешки в КК, те дали са допустими по смисъла на чл.53, ал.4 от ЗКИР и Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016г./ чл.31/.

2. Налице ли са неуредени сметки по регулация и дали планът по евентуално неуредените сметки е бил приложен /във вр.с §6 и 8 от РП на ЗУТ/.

3. Ако се допусне изменение в КК, касаещо 17 кв.м. на границата между двата поземлени имота, би ли отговарял нашият ПИ на изискването на чл.19 от ЗУТ за лице?

Тези факти изцяло касаят интереса на въззивниците, които не са проявили процесуална активност да представят доказателства съобразно твърденията си, а както е посочено по – горе, са заявили, че не възразяват по втората експертиза, не са поискали събиране на доказателства и пред тази инстанция.

Не са основателни и твърденията, че има произнасяне по непредявен иск. Вярно е, че исквата претенция относно размера на претендираните площи и техните граници е многократно уточняван пред районния съд под формата на изменение на иска и това е довело до трудности в определяне предмета на спора. В крайна сметка, в последното с.з. пред първата инстанция, исквата претенция е заявена в параметрите, посочени по – горе, изцяло възприети и в диспозитива на обжалваното решение. Така че, в последния вариант исквата претенция обхваща именно въпросните осем кв.м. от изток и не представлява непредявен иск.

Предвид гореизложеното ОС счита, че жалбата е частично основателна. Съобразявайки заключенията от двете експертизи, които се припокриват единствено по отношение на грешка в северната граница на имотите и то до размера, заявен от ищите от 17 кв.м., решението на РС следва да бъде потвърдено в тази част и отменено по отношение на 8 кв.м.в източната граница на имотите, тъй като такава кадастрална грешка според второто заключение няма и няма основание да се възприеме, че констатациите на първото вещо лице са по – верни от констатациите на второто, защото втората експертиза е назначена не в резултат на невъзприемане на първата, а като допълнение.

Страните претендират разноски. От страна на въззивниците разноските пред тази инстанция възлизат на 50 лв. за ДТ, а пред районният съд са направени разноски в размер на 1000 лв., като пред районния съд е имало и други иски по отношение на трета площ от 13 кв.м., които не са предмет на настоящата жалба. Тъй като не може да се намери точен критерий за преценка на разноските, съдът приема, че от заплатените 1000 лв. за адв. възнаграждение пред първата инстанция, по 333 лв. са за всяка площ, т.е. 666 лв. са за площите предмет на жалбата. Тъй като жалбата е основателна само по отношение на едната площ, то въззиваемите следва да бъдат осъдени да заплатят на въззивниците сумата от 333 лв. за адв. възнаграждение и 25 лв. ДТ пред тази инстанция. Аналогично, разноските на въззиваемите възлизат на 1600 лв. пред районния съд, като съдът приема, че 533 лв. от тях са по отношение на иска, който не е предмет на жалбата, а 533 лв. са за исковата претенция, която е потвърдена от тази инстанция. Следователно, вече присъдените разноски от районния съд – 1066 лв. в полза на въззиваемите следва да бъдат намалени с още 533 лв., а в полза на въззивниците да бъдат присъдени още 333 лв. са съобразени с този механизъм на изчисление, въпреки, че изходът на делото пред първата инстанция е различен. Ето защо, съдът счита, че първоинстанционното решение в частта за разноските следва да се коригира в този смисъл. По отношение на разноските за въззивната инстанция, следва въззиваемите да платят сумата от 25 лв. на въззивниците за ДТ. Направено е възражение за прекомерност на адв. възнаграждение на въззивниците пред тази инстанция в размер на 1 000 лв. и същото е основателно. Съгласно чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 за минималния размер на адвокатските възнаграждения, същото възлиза на 300 лв. Ако се съобрази, че фактическата и правна сложност по делото е над минималната към средната, може да се приеме, че справедливият размер на адв. хонорар възлиза на 500 лв. Като се приложи възприетото виждане на съда, че се касае за две площи, по отношение на една от които е уважена жалбата, следва да се присъди на въззиваемите сумата от 250 лв. за адв. възнаграждение – половината от общия размер от 500 лв., намалено поради прекомерност на основание чл. 78, ал.5 ГПК.

Водим от горното ОС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260057/05.07.2021 г. постановено по гр.д.№ 565/2020 г. по описа на районен съд, гр. Силистра, в частта, с която съдът е ПРИЗНАЛ ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.54, ал.2 от ЗКИР по отношение на тях, че Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН ***** са собственици на: част от УПИ ХХП-1281 в кв. 52 по РП на с. Калипетрово, одобрен със заповед № 762/16.04.1990 г. и заповед № 2271/07.12.2007 г., с площ от 8 кв.м между границата на ПИ 41143.500.1663 по КККР на с. Калипетрово, одобрени със Заповед № РД-18-14/17.03.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположена североизточно от сграда 41143.500.1663.1 по КККР и регулационната линия на УПИ ХХП-1281 по РП, разположена североизточно от сграда МЖ по РП, заключена между точки 4,5 и 6 на комбинирана скица към заключението на вещото лице Д В, която е заснета грешно в границите на ПИ 4143.500.163 8 по КККР вместо в границите на ПИ 41143.500.1663 по КККР, , както и в частта, с която Е ОСЪДИЛ Г. Н. К. с ЕГН ***** и Н. СТ. К. с ЕГН ***** , двамата от гр. Силистра, да заплатят солидарно на Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН ***** сума по – висока от 533 /петстотин тридесет и три / лева- разноски по гр.д.№ 565 / 2020 г. по описа на Районен съд – Силистра , като вместо това постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН *****, против Г. Н. К. с ЕГН 6012105556 и Н. СТ. К. с ЕГН *****, съдът да ПРИЗНАЕ ЗА УСТАНОВЕНО че са собственици на част от УПИ ХХП-1281 в кв. 52 по РП на с. Калипетрово, одобрен със заповед № 762/16.04.1990 г. и заповед № 2271/07.12.2007 г., с площ от 8 кв.м между границата на ПИ 41143.500.1663 по КККР на с. Калипетрово, одобрени със Заповед № РД-18-14/17.03.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположена североизточно от сграда 41143.500.1663.1 по КККР и регулационната линия на УПИ ХХП-1281 по РП, разположена североизточно от сграда МЖ по РП, заключена между точки 4,5 и 6 на комбинирана скица към заключението на вещото лице Д В, която е заснета грешно в границите на ПИ 4143.500.163 8 по КККР вместо в границите на ПИ 41143.500.1663 по КККР, като НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН.

ОТХВЪРЛЯ искането за присъждане на разноски в полза на Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН *****, против Г. Н. К. с ЕГН 6012105556 в размер по – висок от 533 /петстотин тридесет и три / лева, за първата инстанция.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260057/05.07.2021 г. постановено по гр.д.№ 565/2020 г. по описа на районен съд,гр. Силистра, в частта, с която съдът е ПРИЗНАЛ ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.54, ал.2 от ЗКИР по отношение на тях, че Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН ***** са собственици на част от УПИ ХХП-1281 в кв. 52 по РП на с. Калипетрово, одобрен със заповед № 762/16.04.1990 г. и заповед № 2271/07.12.2007 г., с площ от 17 кв. м между границата на ПИ 41143.500.1663 по КККР на с. Калипетрово, одобрени със Заповед № РД-18-14/17.03.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположена северно от сграда 41143.500.1663.3 по КККР и регулационната линия на УПИ ХХП-1281 по РП, разположена северно от сграда МС по РП, заключена между точки 1 и 2 на комбинирана скица към заключението на вещото лице Д В, която площ е заснета грешно в границите на ПИ 4143.500.1638 по КККР вместо в границите на ПИ 41143.500.1663 по ККИР и ги е ОСЪДИЛ на основание чл. 108 от ЗС да предадат на Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН ***** владението върху част от УПИ ХХП-1281 в кв. 52 по РП на с. Калипетрово, одобрен със заповед № 762/16.04.1990 г. и заповед № 2271/07.12.2007 г., с площ от 17 кв. м между границата на ПИ 41143.500.1663 по КККР на с. Калипетрово, одобрени със Заповед № РД-18-14/17.03.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, разположена северно от сграда 41143.500.1663.3 по КККР и регулационната линия на УПИ ХХП-1281 по РП, разположена северно от сграда МС по РП, заключена между точки 1 и 2 на комбинирана скица към заключението на вещото лице Д В, която площ е заснета грешно в границите на ПИ 4143.500.1638 по КККР вместо в границите на ПИ 41143.500.1663 по ККИР, както и в частта, с която Е ОСЪДИЛ Г. Н. К. с ЕГН ***** и Н. СТ. К. с ЕГН *****, двамата от гр. Силистра, да заплатят солидарно на Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН ***** сумата до 533 /петстотин тридесет и три / лева - разноски по гр.д.№ 565 / 2020 г. по описа на Районен съд – Силистра и е ОСЪДИЛ Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН ***** да заплатят солидарно на Г. Н. К. с ЕГН ***** и Н. СТ. К. с ЕГН ***** сумата от 333.33 / триста тридесет и три лв. и 33

ст./ лева- разноси по гр.д.№ 565 / 2020 г. по описа на Районен съд - Силистра.

ОСЪЖДА Г. Н. К. с ЕГН ***** и Н. СТ. К. с ЕГН *****, двамата от гр. Силистра, да заплатят солидарно на Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН ***** сумата от 250 / двеста и петдесет/ лева, представляваща разноси по делото пред тази инстанция за адв. възнаграждение, намалено , поради прекомерност на основание чл. 78, ал.5 ГПК и съобразно отхвърлената част от предявената против тях жалба..

ОСЪЖДА Д. В. Т. с ЕГН ***** и Н. Г. Т. с ЕГН ***** да заплатят солидарно на Г. Н. К. с ЕГН ***** и Н. СТ. К. с ЕГН ***** сумата от 25 / двадесет и пет / лева, представляваща направени от последните разноси по делото за ДТ, съобразно уважената част от жалбата им, както и сумата от 333.33 / триста тридесет и три лв. и 33 ст./ лева- разноси по гр.д.№ 565 / 2020 г. по описа на Районен съд – Силистра, представляващи допълнително дължими разноси за първата инстанция.

Решението може да се обжалва пред Върховния Касационен съд на РБългария в едномесечен срок от получаването му от страните по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____